

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Συνδρομή ἰτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου 1878
 1 ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἰτησία.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

Τόμος Ἕκτος

ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

K. Kokkinakis

Ἡ ἀνωτέρω ὑπογραφή ἐλήφθη ἐκ τῆς ἐπομένης αὐτογράφου ἐπιστολῆς, ἀποσταλείσης πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑστίας ὑπὸ τοῦ κ. Αἰμ. Λεγγάν.

Ἐν Βιέννῃ, τῇ 16 Μαρτίου 1819.

Φίλιπτε Νικολόπουλε,

Ἐν καιρῷ ἐλάβομεν τὰς ἀπὸ 20 δεκεμβρίου καὶ 26 φεβρουαρίου φιλικὰς σου ἐπιστολάς. Ἐν ἄκρᾳ συντομίᾳ σὲ ἀποκρινόμεθα, διότι δὲν ἔχομεν καιρὸν οὔτε νὰ ζύσωμεν τ' αὐτὴν ἡμᾶς, κατὰ τὴν παροιμίαν. Παράξενον μᾶς ἐφάνη πῶς εὐρέθη τόσον ἐνδεὴς ἡ λεγομένη ἐταιρία τοῦ Α. Ε., ὥστε νὰ μὴν ἔχη νὰ πληρώσῃ οὔτε 60 τάλληρα· ἀλλ' ἐλπίζομεν τέλος πάντων νὰ πλουτίσῃ, καὶ φρόντισε πλέον σὺ νὰ τὰ συνάξῃς, καὶ δέξου τα, φίλε, πρὸς χρῆσιν σου εἰς τὰς παρούσας σου ἀνάγκας. Ὅτι εἶσαι ὁ τιμιώτατος τῶν αὐτῶν φίλων μας, τὸ ἠσθάνθημεν πρὸ πολλοῦ, καὶ οὐδέποτε θέλουσιν κλονήσῃς συκοφαντῆται τὰ περὶ σοῦ φρονήματα ἡμῶν. Ὅταν σφάλλωμεν, συμβούλευέ μας ἐλευθέρως· ὅταν σφάλλῃς, θέλομεν σὲ συμβουλεύει ἐλευθέρως, καὶ ἂς λείψουν πλέον εἰς τὸ ἐξῆς οἱ περὶ τοῦ ὑποκειμένου τούτου λόγοι καὶ διαταγμοί. Ἄς ἀφήσωμεν ἄλλα τινὰ ἀνδροαῖα νὰ κατατυραννῶνται ἀπὸ τὰ τοιαῦτα παιδαριώδη πάθη, ἡμᾶς δὲ μόνον τὸ γλυκὺ πάθος τοῦ ἔρωτος τῆς πατρίδος ἂς καταναλώσῃ τὸν βίον μας· διὸ, φίλε, ὦν βέβαιος ὅτι κοπιᾷζων ὑπὲρ τοῦ Ἑρμοῦ κοπιᾷζεις ὑπὲρ τῆς φίλης πατρίδος, μὴ λείπῃς, ὅταν εὐκαιρῆς, νὰ μᾶς βοηθῇς τὸ κατὰ δύναμιν. Τὸ βιβλίον τοῦ Κοδρικᾶ καὶ τὴν Revue ἐλάβομεν. Μετ' ὀλίγον θέλεις ἰδεῖν εἰς τὸν Ἑρμῆν τοῦ πρώτου τὴν κρίσιν. Σιωπῆ!

Ἐλάβομεν καὶ τὴν εἶδησιν τῆς Ἀθηναῖς¹ παράδοξος ἢ ἀνωνομία τῶν ὑπουργῶν τῆς ὅταν τοὺς μᾶθης, σημειώσέ μας τοὺς. Εὐχόμεθα νὰ ὠφελῆσῃ. Τὴν ἔγκλειστον πρὸς τὸν κύριον Φωτῆ-

1. Φιλολογικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἑλληνιστὶ ἐκδοθὲν, ἐν ἔτει 1819, ἐν Παρισίοις, περὶ οὗ ἰδὲ Ἐ' τόμος τῆς Ἑστίας, σελ. 249.

λαν ἐγχείρισον ἀσφαλῶς ὡς ἀναγκαίαν. Ὑγιαίνει. Οἱ φίλοι σου, ἐκδίδται τοῦ Α. Ἑρμοῦ ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ ΦΑΡΜΑΚΙΑΔΗΣ Κ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ.

* * *
 Ὁ Κωνσταντῖνος Κοκκινάκης ἐγεννήθη τῷ 1781 ἐν Χίῳ. Παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου αὐτοῦ ἀδελφοῦ Θεοδοσίου, ἀνδρὸς ἐλλογίμου, ἐδιδάχθη τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν καὶ τὰ μαθηματικά. Ἀποῦ δὲ διήκουσε μαθήματά τινα ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Βουκουρεστίῳ, ἀπεστάλη εἰς Βιέννην πρὸς τελειοτέραν κατάρτισιν. Ὁ Κοκκινάκης ἐπ' ὀλίγον ἀκροασθεὶς τοὺς ἐν τῇ Αὐστριακῇ μητροπόλει διδάσκοντας σοφοὺς ἠναγκάσθη ὕστερον, δι' ἔλλειψιν τῶν πρὸς ζῶαρκειαν συντελούντων, νὰ δεχθῆ θέσιν ἐν ἐμπορικῷ γραφεῖῳ.

Ὁ Κοκκινάκης ἠσχολήθη εἰς διαφόρους ἐκ τοῦ γερμανικοῦ καὶ γαλλικοῦ μεταφράσεις, ἤτοι τριῶν ἠθικῶν δραμάτων τοῦ Κοτζεβού, τῆς ἱστορίας τοῦ ἐμπορίου τοῦ Ἰωσήφ Νοβάκκου, ἐπιτομῆς τῆς ἱστορίας τοῦ Δομαϊρῶν, τοῦ Ταρτούφου τοῦ Μολιέρου καὶ ἄλλων κοινωφελῶν συγγραμμάτων.

Ἐν ἔτει 1816 ὁ Κοκκινάκης, προτραπείς ὑπὸ τοῦ συμπατριώτου του Κοραῆ, ἀνέλαβε μετὰ τοῦ Θ. Φαρμακίδου τὴν ἐκδοσιν τῆς διακοπέσις φιλολογικῆς ἐφημερίδος ὁ Ἅγιος Ἑρμῆς, ἐξακολούθησας καὶ μετὰ τὴν ἐκ Βιέννης ἀναχώρησιν τοῦ συνεργάτου του τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ, μέχρι τῆς 4 Μαΐου 1821, ὅτε ἠναγκάσθη ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς κυβερνήσεως νὰ διακόψῃ τὴν ἐκδοσιν, ὑποχρεωθεὶς συνάμα νὰ δημοσιεύσῃ ἐν ἐκτάκτῳ παραρτήματι τὸ κατὰ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἀφοριστικὸν τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε'.

Χαρακτηρισθεὶς ὡς συνένοχος τοῦ ἐθνικοῦ κινήματος ἐρρίφθη εἰς τὰς φυλακάς μετ' ἄλλων ἐν Αὐστρίᾳ διατριβόντων Ἑλλήνων, καὶ μόλις ἐν ἔτει 1825 ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐλθὼν κατὰ τὸν Ἀπρίλιον εἰς Αἴγιον ἔλαβε τὴν ἐντολὴν ὑπὸ τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως ἵνα καταγίῃ εἰς μεταφράσιν διαφόρων διδακτικῶν βιβλίων. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ τὸ περὶ ἰχνογραφίας σύγγραμμα τοῦ Φραγκῆρου πρὸς χρῆσιν τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων, ἐνῶ δὲ κατεγίνετο εἰς τὴν μετάφρασιν